

34 17.46.

*Curriculum Vitae f. L. ab Eruig
Pass: Prim: 32. Wido. Jan. 4.*

ORDINIS THEOLOGORVM 39
IN
ACADEMIA VVITTEMBERGENSI
H. T.

DECANVS
**GOTTLIEB
VVERNSDORFIVS**

THEOL. DOCT. ET PROFESS. PVBL. ORDIN.
AEDIS OO. SS. PRAEPOSITVS, ET SENAT.
ECCLESIASTICI ASSESSOR

LECTVRIS
SALVTEM PLVRIMAM DICIT.

*De Cosma et Damiano tutelariis
et patronis Facultatis Medicae in
Academia Wittebergensi.*

*Sume Vener. et
D. D. P. P. P.
Theolog. und
berlin
P. P. P. et
Cone. Aut. primar*

35 445

44

Non in die gott von Dero Fürstern und gott
Ich die fast aller Länder u. Prände auf so gao di
Jesu Sabid. der Academie Lubburg für gott
in allen Facultäten anno 1619
godaß daß die Medic. Cosm. u. Pharm. am
gofabn der für für für 1519 von für
brion presente Duce Pomerania t. b. Reod:

VVERNSDORFIVS
PREF. DOCT. ET PROFESS. PUBL. ORDIN.
MEDIC. COSM. PHARMAC. ET SENAT.
ECCLESIASTICI A S S E S S O R
LECTURIS
SALUTEM PERMANENTEM DICIT

um alia multa instituunt Pontificii, ac docent, quae cum Scriptura, & revelatione divina, conciliari non possunt, tum id praecipue, quod, mirabili prope cum confidentia, suos quasi tutelares Deos, quos ipsi Patronos vocant, non singulis modo imperiis, nationibus, provinciis, & civitatibus, sed hominum quoque generibus, ordinibusque, assignant. *Germaniae* quippe, Bonifacium, *Hispaniae*, Jacobum, *Ungariae*, Mariam, *Scotiae*, Andream, *Franciae*, Martinum, & Dionysium, *Russiae*, Nicolaum, *Bojovariae*, Josephum, *Venetis*, Marcum, *Neapolitanis*, Januarium, *Romanis*, Petrum, & Paulum, *Mediolanensibus*, Ambrosium, *Saltzburgensibus*, Rudbertum, *Wurtzburgensibus*, Kilianum, *Pragensibus*, Wenceslaum, aliis, alium, cum dignitate Patroni, praeesse statuunt. Quin & *Literatis*, Gregorium, & Hieronymum, *Militibus*, Georgium, & Mauritium, *Venatoribus*, Hubertum, *Pictoribus*, Lucam, *Nautis*, Nicolaum, *Textoribus*, Severinum, *Sutoribus*, Crispinum, *Fabris*, Wolfgangum, *Colonis*, Albanum, *Viduis*, Gertruden, ipsis denique *meretriculis*, Mariam Magdalenam, cum primis patrocinari contendunt. Nimirum, ex quo miseri mortales Christum Servatorem pro rigido potius iudice, quam propitio mediatore, habere, illiusque gratiae diffidere coeperunt, hoc etiam necessario emerfit, ut, procul interprete, ac Patrono, ad Deum adire suis in calamitatibus vererentur. Quia vero divinis sese beneficiis carere non posse intelligebant, hinc nunc ad Angelos, nunc ad Deiparam, nunc ad coelites reliquos, recurrendum sibi esse putabant, quo horum saltem deprecatione, ac meritis, obtinerent, quae alioqui suis non deberi, sponte

assequebantur. Quod institutum ne ipsi quidem saniores
Papistae ab Apostolis sustinent derivare, quando invocatio-
nis Sanctorum primordia vel ad *Origenis*, vel etiam *Petri
Gnaphei*, aetatem, rejiciunt. Crevit autem cum tempore
superstitio, cum superstitione Divorum admiratio, ut ho-
mines, divinarum promissionum prope obliti, in Divorum,
martyrumque, meritis, acquiescerent, horumque fiducia
nihil non ab immortali Deo sese impetraturos esse, con-
siderent. Hinc rarior Dei, crebrior Mariae, ac Divorum,
invocatio est exorta, cum tanto quisque faciliorem opem
ab his sibi promitteret, quanto vel suis ipsius meritis, vel
Numinis etiam bonitati, fuisset diffusus, non sine injuria
Servatoris, cujus de meritis, & in meritis innixa interpel-
latione, manifesto detrahebatur. Intolerabilis profecto *Bru-
gensis* OSORII vox est: *Multa petuntur a Deo, nec obtinen-
tur: At petuntur a Maria, & obtinentur.* Quod revera
est, Deum infra Mariae dignitatem deprimere, eundem-
que vel impotentiae, vel etiam invidiae, postulare. Ante
igitur quam, beneficio Dei, per LUTHERVM sacra repur-
garentur a sordibus, quas per longum temporis spatium,
culpa non unius, collegerant, vix quisquam erat, saltem
in Occidente, qui non a puero deligeret sibi quendam e
Divis, quem prae ceteris coleret, ac nullis non obsequiis,
precibus, ac ceremoniis, sibi conciliare studeret. Huic se
totum devovebat uni, in hunc intuens, hunc observans,
bene de se, fortunisque suis, sperabat. Diceres, Christia-
nos degenerasse in ethnicos, usque adeo totos ad horum
sese instituta, & placita, componebant. Nam quod illi
singulis hominum generibus singulos praeficiebant Deos,
id ab Ethnicis petitum esse, qui Minervam *studiis*, Mar-
tem *militiae*, Aesculapium *medicinae*, Lucinam *puerperis*,
Vulcanum *fabris*, Neptunum *nautis*, praecipue favere, ar-
bitra-

bitrabantur, ne ipse quidem LINDANVS sustinet diffiteri. Tum vero nec deerant, qui ex omni Deorum, Dearumque, numero, nunc hunc, nunc illum, praecipua sibi ceremonia colendum deligerent. Namque & Syracusanus ille *Timoleon* Avtomaten, seu fortem fortunam, & ἀγαθὴν τύχην, velut in deliciis habuit, ac singulari in facello, teste NEPOTE, coluit, & *Alexander Severus*, Imperator, Virgilii, ac Ciceronis, imagines, suo in larario, ut auctor est LAMPRIDIVS, Deorum loco habuit, ac studiosissime observavit. Quem profecto morem, quicquid etiam obnuntiant nonnulli, qui, Papistas ullius superstitionis exemplum ab ethnicis sumpsisse, negant, imitati mihi esse videntur, quotquot e Divorum numero peculiare Patronos, vel sibi, vel aliis, sumpserunt. Quod institutum ubi semel Doctorum judicio est probatum, tum id, morbi epidemii instar, animos omnium occupavit. Ipse hujus Academiae Conditor, FRIDERICVS, nec enim id estcelandum, cui alioqui, sparsa per Europam prudentiae fama, *Sapientis* peperit cognomen, quoad, Papisticis illis opinionibus immersus, haesit, (meliora enim a LVTHERO edoctus, in unius Christi meritis acquievit,) SEBASTIANVM praecipue coluit, cujus etiam imaginem, affabre pictam, una cum ipsius Electoris venerabundi statua, in Aede O. O. SS. ad altare conspiciamus. Idem vero, cum hanc Academiam, velut quandam ex se filiam, procrearet, singulis illius Ordinibus, quos vulgo Facultates vocamus, Patronos singulos, Theologis quidem *Augustinum*, Hipponensium Praefulem, Jctis *Ivonem* Carnotensem, Medicis *Cosmam*, & *Damianum*, Philosophis denique, *Catharinam*, virginem, assignavit, ea lege, ut suum quisque Patronum religiosius coleret, ejusque memoriam quotannis, stato tempore, celebraret, ac denique nullis non supplicationibus, sacrificiis

aus allen Fac.
halten zu
sich
von der
g. d. v. v. v.

missificis, studiis denique, ac ceremoniis, demulceret. Fallor? an FRIDERICVS a Vindobonensi Academia sumperat exemplum. Namque *hujus* etiam *singula membra*, verba sunt MIDDENDORPII, *peculiarem sibi apud Dominum Deum patronum elegerunt, cujus intercessione majorem in literis progressionem facerent, Theologi Joannem Evangelistam, Jcti S. Iwonem, Medici SS. Cosmam, & Damianum, Philosophi, Oratores, & Poetae, S. Catharinam.* Ut ista se habeant, etiam in his otiosis, atque inanibus, pro conditione illorum temporum, nonnulla sapientiae suae vestigia reliquit. Quod enim *Augustinum* Theologus dederat Patronum, causa erat, quod quendam ex Augustini familia, suis sumptibus, sacras docere literas, hac ipsa in Academia, volebat. *Iwonem* Jctis tribuerat, quod is & decreta Pontificum collegerat, & justitiae studium sanctitate non minus, quam doctrina, provexerat. *Catharinam* Sapientibus assignarat, quod eadem, post castitatis laudem, etiam literarum fama floruerat. *Cosmam* denique & *Damianum*, Medicorum Ordini praefecerat, quod illos duumviros, Medicorum etiam religionem aliquando bonam esse posse, suo ipsorum exemplo demonstrarant. Si enim *Adoni* Viennensi, *Beda*e venerabili, & reliquis martyrologis, est credendum, hi duo fratres fuerunt, ortu Arabes, religione Christiani, arte Medici. In curationibus tanta utriusque felicitas fuit, ut morbis etiam insanabilibus mederentur. Cognita eorum religione, *Lysias*, praefectus, eosdem ad se adduci jussit, ac de vitae instituto, juxta & religione, interrogatos, quum se & Medicos, & Christianos, dixissent, Christianorum autem fidem ad obtinendam salutem, apprime necessariam esse, magna cum libertate oris, professi essent, Deos initio venerari jussit, cumque recusassent, diros cruciatus, ipsamque necem, mina-

minatus fuit. Verum, ut haec frustra se illis proponere intellexit, colligare iussit utriusque manus, & pedes, eosque exquisitis torquere suppliciis. Quo facto, cum *Cosmas*, & *Damianus*, nihilominus persisterent in sententia, eos, ut erant vincti, projici iussit in profundissimum mare. Unde cum non modo salvi, sed soluti etiam, emerissent, magicis artibus, quod virtuti Dei tribuendum erat, adscribens, in carcerem rapi iussit Praefectus, postridieque eductos imponi rogo curavit. At cum hic etiam flamma refugeret, varie, & crudeliter, tortos, securi demum percuti voluit, anno recuperatae per Christum salutis, plus minus trecentesimo. Horum utriusque beneficio cum Justinianus, Imperator, e morbo gravissimo eluctatus sibi videretur, in honorem eorum, ut PROCOPIUS refert, magnificam extruxit aedem, ad quam & aliam, in Pamphilia, iisdem martyribus dedicandam, adjecit. Eodem tempore *Sabas*, celebris Laurae Monasterii, vel potius Academiae, conditor, e Cappadocibus oriundus, paternam domum in aedem *Cosmae*, ac *Damiano*, sacram, mutavit. Denique horum sub titulo Felix Papa, Gregorii M. atavus, JOANNE DIACONO teste, Basilicam Romae, juxta Romuli templum, erexit, eorundemque honori tum in Palaestina nonnullum, quod a multis eo peregrinantibus frequentatum fuit, tum in Saxonia, inferiore cum primis, dedicatum fuisse, usus, & historiae, testantur. Horum igitur ut ingens opinio fuit; sic, ut Medicae artis, hac in Academia, Doctores eosdem, pro Diis quasi tutelariis, & Ordinis sui praesidibus, agnoscerent, diemque Septembris XXVII. qui alioqui eorundem memoriae sacer erat in fastis, ipsi etiam solennem, festumque, sibi haberent, lege peculiari FRIDERICVS praeceperat. Ad eundem frequentandum Rector, & reliqui Academiae proceres, invitari quotannis, Ordinis autem

Deca-

1519. *S. J. J.*
got. Hof. Dr.
Med. u. o. rum
an. id. cele.
tr. u. b.

Decanus, cum Collegis, honoris ergo, proximum a Rectore locum, in sacris, & solennibus, illo die, habere debebant. Memini, me nostris in Annalibus legere, anno adhuc seculi decimi sexti decimo nono, quum biennio ante D. LUTHERVS emendare sacra coepisset, in aede OO. SS. Medicos sua isthaec solennia celebrasse, curante illa cum primis Ordinis sui t. t. Decano, *Thoma Eschao*, Medico celebri, praesente BARNIMO, Pomeraniae Duce, Academiae hujus t. t. Rectore. Denique ut *Cosmae*, ac *Damiani* imagines Collegii sui sigillo insculptas haberent, Clementissimus Academiae Conditor, FRIDERICVS, instituerat. Atque hoc quidem etiamnum usurpat, ac retinet, gratiosissimus Ordo: ceterum malefanam illam de *Cosmae*, ac *Damiani*, praesidio, persuasione, simplicitate abjecit. Nec enim, exorta Evangelii luce, diutius poterat ignorare, eandem ne quidem cum recta ratione, nedum divina revelatione, posse conciliari. Quis enim credat, Divos, vel omnium, & singulorum, quae apud nos aguntur, curam gerere, vel etiam singulis curandis sufficere? Praeter voluntatem propitiam, Eum nosse, ac posse omnia, oportet, a quo, emergentibus difficultatibus, opem, ac solatium, tum petere, tum expectare, debemus. At *Cosmas* nescit nos, & *Damianus* ignorat nos: Tu autem, Domine, Pater noster, Redemptor noster, a seculo nomen tuum, dicimus cum *Jesaia*, Propheta. Fingamus, Divos ad beatissimum Numinis conspectum admittos, plurimum apud eum gratia, & auctoritate, pollere. Largiamur & illud, eos generatim pro salute, ac incrementis divini coetus, perpetuo deprecari. Equis nobis fidem fecerit, Divos, decem, & amplius abhinc seculis, defunctos, certo certius nosse, hoc, illove, anno, in hac, illave, urbe, hujus, illiusve, auspiciis, conditam esse scholam, quatuor omnino vel Ordini-

bus,

bus, vel Collegiis, distinctam, quorum uni, ac sigillatim ordini tertio, praeesse debeant? Quis me certiozem reddiderit, eos & statum nostrum exacte cognoscere, & ceremonias, quibus eorundem memoria celebretur, cum inspicere, tum probare, preces ad se a nobis directas intelligere, intellectas ad Deum referre, & ab hoc praesentissimum auxilium perentibus exorare? Coelestibus quibusdam angariis, vel Angelicis cursoribus, opus foret, per quos de iis, quae gerantur in terris, in continenti doceri possint, siquidem tam familiare, & constans, Coelites inter & mortales intercedere deberet commercium. Scriptura vero huiusmodi persuasiones non solum non propinat, ac fovet, sed improbat etiam, ac vitare jubet. *Ego enim Jehova, hoc est nomen meum: gloriam meam alteri non dabo*, dicit Dominus, *Jes. XLII, 8. Dominum igitur Deum tuum adorabis, & ei soli servies*, juxta mandatum Jesu. Ad hunc nos recipere, ad hunc preces nostras deferre, ab hoc, si salvi esse volumus, opem postulare debemus. Ipsum vero de illis Collegiorum Academicorum Divis tutelariis institutum recentius, nec multorum seculorum inventum est. A Vindobonensi enim, MIDDENDORPIO teste, inde ab anno 1427. demum observatum, utut duobus ante seculis, Anno scilicet 1237. a FRIDERICO II. Imperatore, eodemque Siciliae, Apuliae, ac Hierosolymorum, Rege, sit condita, omnesque alias in Germania, praeter Colonensem, vetustate vincat, ut LAZIVS auctor est. Recte igitur fecerunt Majores nostri, quod meliora per LVTHERVUM edocti, Coelestibus illis collegiorum Patronis, remisso nuntio, in unius Dei, & Servatoris nostri Jesu Christi, bonitate, ac meritis, fiduciam collocare coeperunt, utut de cetero petitos ab iisdem templorum titulos, consuetudinis, & discriminis, ergo retinuerint, & nunc etiam *Stadae*, aliisque in locis, aedes sacrae a COSMA, & DAMIANO, habeant nomen.

)(

Facile

Facile jam patebit, cujus in gratiam hoc maxime argumentum a nobis sit disputatum, si, quae nobis ad scribendum occasio data fuerit, aperuerimus. Scilicet nuper admodum *Vir Plurimum Reverendus, Nobilissimus, Amplissimusque*, M. IO. HERMANNVS AB ELSWICH, hucdum *S. Theologiae Candidatus, & Ordinis Philosophorum hac in Academia Assessor*, ad COSMAE, ac DAMIANI, in eadem Urbe *Stadensi*, aedem, primarius est constitutus Pastor. Qui, quum ex dignitate muneris sui putet, summos in Theologia honores capeffere, nostrum est, ejus de natalibus, doctrinaque, ac moribus, paucis exponere. Natus est Rendsburgi, Urbe in Holsatia populosa, & nobili, patre Viro Perquam-Reverendo, *Henrico ab Elswich*, Verbi Dei ea in Urbe ministro, pio, gravi, cordato, matre *Margareta Molleria*, honestissima femina. Utroque parente in prima sua pueritia orbatus, una cum fratre, *Christiano Henrico*, quem sese studiorum, laborumque, socium, eumque fidelissimum habuisse, non parum gaudet, LUBECAM, inferioris Saxoniae Ocellum, & Urbium Hanseaticarum caput, se contulit. Hanc erga se, fratremque suum germanum, non minus expertus fuit benevolam, quam majores sui, qui ob religionem patriis sedibus expulsi, in eadem initio fortunarum suarum perfugium, mox sedem, invenerant. Floret enim Urbs illa gloria, quod pietate, ac munificentia, erga miseros, afflictosque, excellat, ac omnes prope alias beneficiorum multitudine, amplitudine, ac facilitate, vincat, ita ut literarum, juxta & literatorum, benignissima nutrix jure merito salutetur. Invenit autem in ea fideles etiam Magistros, WIDAM, PAGENDARMIVM, LIPPENIVM, SVANTENIVM, GOLDELIVM, quos quidem honoris ergo nominari voluit Noster. Omnibus vero anteferendum censet Summe Venerabilem, & de re sacra non minus, quam literaria, meritissimum Lubecensis Ecclesiae Praesulem, D. GEORG. HEINR. GOETZIVM, cui

cui non solum ob eruditissimas, quibus magno suo com-
modo Noster interfuit, in auditorio Catharinali praelectio-
nes, sed & infinitas singularis benevolentiae significationes
tantum sese debere fatetur Noster, ut, dum vixerit, in ejus
fese aere futurum, praevideat. Hoc pacto praeparatus, *Ros-
tobium* abiit, in eaque praeter *AEPINVM*, dexterrimum Sa-
pientiae Doctorem, audivit immortalis famae Theologos,
GRAPIVM, *QVISTORPIVM*, *GRVNEBERGIVM*, & qui
nunc famam illius Academiae, cum Collegis celeberrimis,
feliciter sustinet, *KRACKEVVIZIVM*. Inprimis se appli-
cuit ad *FECHTIVM*, invictum illum veritatis divinae vindicem,
quem anno abhinc, hoc ipso, quo haec scribimus, mense,
irreparabili prope cum Ecclesiae jactura, humanis rebus exem-
ptum esse, dolemus. Hic filii eum loco habuit, studioseque fovit,
& benevolentiae, genere, est complexus. *Rostochio Lipsiam*
migravit, qua in Academia cum integrum fere commoratus
esset biennium, *Jenam* discescit, deditque se in disciplinam
D. FOERTSCHII, quem nullis non ingenii, ac literarum, dotibus,
eminere, sanioris autem doctrinae tenaciorem esse, norat.
Ab hoc indies magis, magisque, veritate subactus, *Breviarium
Controversarum modernarum*, scripsit, & ejus sub praesidio
feliciter defendit. Tandem in hanc Almam se contulit, *Fechtii*,
Foertschiique, literis, mirifice commendatus, ab eaque non
solum doceri, sed & cumprimis ornari, voluit. Lauream igitur
Philosophicam, quam dudum meruerat, de manu *Jo. GVIL. BERGERI*,
V. CL. accepit: hinc cathedram superiorem, duce *WICHMANS-
HVSIO*, Literatore pariter celeberrimo, conscendit, *tribusque
omnino Disputationibus*, *Melchisedeci historiam*, a *Jurisci*,
& *Hulsi*, cavillationibus vindicavit. Ad didit & aliam,
de *Critice a recentioribus quibusdam in Codicem novi foederis
infelicititer exercita*. Scholas denique

in Sapientiae studiis, & mature aperuit, & frequentissimas habuit. Quibus quidem ingenii, & doctrinae, praeclaris speciminibus, cum se Academiae Patribus commendasset non parum, ipsi Philosophorum Collegio est adscriptus. Ab hoc tempore ad diviniorum illam disciplinam, quam Theologiam vocamus, se totum convertit. Cujus in cognitione cum sibi confirmatus quodammodo videretur, potestatem privatim eam docendi, ab Ordine sibi nostro modeste petiit, eandemque, cum *Diascepsin Hunniam* contra *Strimesium* defendendo, me Praeside, in ipsa Divi Lutheri Cathedra praeclare stetit, facile accepit. In his autem omnibus & tentandis, & exsequendis, magno ei tum subsidio, tum levamento fuit, quod eidem incomparabili illo *Schabbeliano* beneficio, cujus Canorem *LVECA* tueretur, per annos complurimos frui, ab Amplissimis illius Curatoribus datum fuit. Absque hoc enim, nec tot annos in Academiis haerere, nec tantas in sacris, profanisque, literis, progressiones facere, nec tot sumptus in libros coemendos impendere, nec denique ad illum, quem huc dum tenuit, honoris gradum, ascendere potuisset. Hoc ipso autem factus, suo deinceps exemplo testatum fecit, non male illum docere posse, qui bene didicit. Sive enim profana, sive sacra, praelegere vellet, ad eum audiendum juvenus studiosa confluit, novem quotidie horis in eam instituendam impensis, cum interim de suo in persequendis literis fervore, nihil remitteret, nocturnoque in somnis otio, quod Poeta dicit, immoraretur. Illa sane scholarum multitudo non obstitit, quo minus & Dissertationes numero plurimas scriberet, & justos libros conficeret, mirantibus omnibus, qui tot tantisque ferendis laboribus par esse possit, quod a natura accepit, corpusculum. Vidimus enim, nec sine voluptate perlegimus, *duas de Formula Concordiae, in Dania minime combusta, Dissertationes*, anno
abhinc

abhinc iterum, & locupletius, editas: Vidimus *Observationes Philologicas ad Witteri Commentationem in Genesin*, una cum *Epistola Apologetica, Witteri calumniis, & intemperiiis opposita*: Vidimus *Philosophumena, Viris sanctis temere affecta*, recentiores de *Atbeismo*, nec non recentiores de *anima controversias*: Dissertationem de *Palinodia Fanaticorum*, item de *Magis Bethelehemum profectis*. Edidit praeterea *Maturini Simonii de literis pereuntibus libellum*, cum praescriptione quadam, ac notis eruditis, nec non *Epistolas familiares* varii argumenti, quas antea MSctas possederat, cum notis, ut alia omittamus, quorum nunc memoria non subit, indicem vero per modestiam auctoris habere non licuit. Denique tam assidue didicit, ut nunquam docere posse, tam continenter docuit, ut nunquam discere posse, videretur. Adjecit vero & mores, persona sua dignos, & veritatem cum modestia, pietatem cum industria, perpetuo copulavit, ut dubium fuerit, doctiorne fuit in pretio, & ut suus olim Paulo Timotheus, in deliciis habitus, tanto quidem magis, quod virtutes ejus non incertis aliorum rumoribus didici, sed usu quotidiano cognovi, & meis ipsis oculis, (aliquot enim annis meas inhabitavit aedes,) inspexi. His etiam rebus effecit, ut clarius exsplendesceret, nec modo *Potentissimo REGI No- stro*, & *ELECTORI Saxoniae*, cum locus in Philosophorum Ordine vacaret, semel, atque iterum, ab Academia nominaretur, sed alibi etiam, ornandis Doctoris publici partibus, dignus haberetur. Nuper etiam Seminario Ministrorum Ecclesiae, quod in Praepotentis Imperii Principis Sede floret, praeficiendus erat Inspector. Sed aliter visum est Deo, qui eum tradendis, ac dispensandis, sua in domo, mysteriis, maluit operari. Hujus enim unius gratiae procul dubio debetur, quod praeter suam, & aliorum

expectationem, ab *Amplissimo STADENSIS reipublicae Senatu, imprimisque Nobilissimis rerum sacrarum Curatoribus*, ad obeunda *Pastoris primarii* in Aede SS. Martyrum COSMAE, ac DAMIANI, ea in Urbe, munia, solennissimis literis est vocatus. Quae ne temere a se amoliretur, divinae voluntatis, ac gubernationis, reverentia effecit, cuius, si uspiam, hoc certe in negotio, clara, minimeque obscura, vestigia deprehendit. Monitus vero ab Amplissimis SCHABELIANI beneficii Curatoribus, ut, ex veteri lege, summos in Theologia honores capesseret, nomen suum apud Ordinem nostrum professus, licentiam eos consequendi, more majorum, petiit. Nec habuimus negandi causas. Cras igitur, quod felix, faustumque sit, edenda sibi specimina, Oratione quadam, *de reliquiis Papatus, nostrati Ecclesiae, praeter meritum, imputatis*, Nobilissimus Candidatus orfurus est. Cujus recitationi ut Magnificus Academiae PRO-RECTOR, Per-Illustris COMES, Illustres LIB. BARONES, Patres item Conscripti, Reverendi Ecclesiae Oppidanae Ministri, Ordinis Philosophici Assesores, Literarum denique fautores & literati, Civesque omnes, frequentes interesse dignentur, meo, & Collegarum, nomine, reverenter, ac benevole, invitantur. P. P. Dom. Exaudi, Anno Seculari cIo lccc XVII.

VVITTEMBERGAE
EX OFFICINA GERDESIANA.

B.I.G.

Farbkarte #13

Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

34 17.46.

*Curriculum Vitae J. C. ab Ewig
Pass: Prim: 32. Nov. Jan. 4.*

ORDINIS THEOLOGORVM 39
IN
ACADEMIA VVITTEMBERGENSI
H. T.
DECANVS
GOTTLIEB
VVERNSDORFIVS
THEOL. DOCT. ET PROFESS. PVBL. ORDIN.
AEDIS OO. SS. PRAEPOSITVS, ET SENAT.
ECCLESIASTICI ASSESSOR
LECTVRIS
SALVTEM PLVRIMAM DICIT.

*De Cosma et Damiano tutelariis
et patronis Facultatis Medicae in
Academia Wittebergensi.*

*Summe - Verer. et
Viri
Dn. D. P. P. P.
Theolog. univ.
berolin.
Pot. & Pot. et
Com. Aut. pergrar*

35 4.45.